

INTERCULTURAL COMMUNICATION IN A MEDICAL CONTEXT

Ojog Nadejda¹

Scientific adviser: Spînu Stela¹

¹Department of Philosophy and Bioethics, Nicolae Testemitanu University.

Background. The current context offers medical staff the opportunity to interact with different cultures, civilizations, ethnicities or races more than ever in the past, given that human communication is the relationship between people and is based not only on the specific tool of the human species (language), but it is a process that is built with emotions, feelings, attitudes and interests. **Objective of the study.** Training of a staff able to operate successfully communicatively in an intercultural environment and the development of interculturality in a medical context. **Material and Methods.** Based on the research, students from USMF "N. Testemițanu" belonging to different ethnic and religious cultures were selected. Based on Hofstede's model, Fons Trompenaars and Charles Hapden-Turner's model and Edward T. Hall's model of cultural diversity management, a survey was conducted to globalize and universalize the concept of intercultural relationship among students. As a result, communication barriers, cultural stereotypes, and conflicts of cultural identity were identified. **Results:** The definitive and differentiated analysis of the results noted that physicians who share culturally different points of view lead to a lack of communication between them, and the concept of developing these types of important relationships in medicine is devalued. **Conclusions:** Intercultural contact is only a first phase of a difficult and complex process. The first step necessary for achieving intercultural communication is decentralization, moving away from one's own cultural landmarks, or at least the effort to no longer consider them absolute landmarks. In the phase of cultural shock, the attitude of the young doctor has a special importance. The filters of one's own culture have a distorting effect if they are used to look at other societies or cultures. If the influence of the second culture is rejected as „foreign”, the individual retires to the culture of origin and becomes a fervent nationalist. If we seek to find in another culture the known elements of our culture, we are threatened by the risk of falling into ethnocentrism.

Keywords: intercultural communication, decentralization, fervent nationalist, communication barriers, conflicts of cultural identity.

COMUNICAREA INTERCULTURALĂ ÎN CONTEXT MEDICAL

Ojog Nadejda¹

Conducător științific: Spînu Stela¹

¹Catedra de filosofie și bioetică, USMF „Nicolae Testemițanu”.

Introducere. Contextul actual oferă personalului medical posibilitatea de a interacționa cu culturi, civilizații, etnii sau rase diferite mai mult decât oricând în trecut, dat fiind faptul că comunicarea umană este relația dintre oameni și se bazează nu doar pe instrumentul specific speciei umane (limbajul), ci este un proces care se construiește cu emoții, sentimente, atitudini și interese. **Scopul lucrării.** Formarea unui personal capabil de a opera comunicațional cu succes într-un mediu intercultural și dezvoltarea interculturalității în context medical. **Material și metode de cercetare.** La baza cercetărilor efectuate au fost selectați studenți din cadrul USMF „N. Testemițanu” aparținând diferitor culturi etnice și religioase. În baza modelului lui Hofstede, Modelului lui Fons Trompenaars și Charles Hapden-Turner și Modelului lui Edward T. Hall care au realizat un management a diversității culturale, s-a efectuat un sondaj predestinat globalizării și universalizării conceptului de relație interculturală printre studenți. În rezultat au fost identificate bariere comunicaționale, stereotipuri culturale și conflicte de identitate culturală. **Rezultate:** Analiza definitivă și diferențiată a rezultatelor a remarcat că medicii care împărtășesc puncte de vedere diferite cultural duc o lipsă de comunicare între ei, iar conceptul de dezvoltare a acestor tipuri de relații importante în medicină este devalorizat. **Concluzii.** Contactul intercultural este doar o primă fază a unui proces dificil și complex. Primul pas necesar pentru realizarea comunicării interculturale este decenterarea, îndepărtarea de reperele culturale proprii, sau cel puțin efortul de a nu le mai considera puncte de reper absolute. În faza de șoc cultural atitudinea tânărului medicinist are o importanță deosebită. Filtrele culturii proprii au efect de distorsionare dacă sunt folosite pentru a privi spre alte societăți sau culturi. Dacă influența celei de-a doua culturi este respinsă ca fiind „străină”, individul se retrage în cultura de origine și devine un nationalist fervent. Dacă urmărim să regăsim într-o altă cultură elementele cunoscute ale culturii noastre, suntem amenințați de riscul de a cădea în etnocentrism.

Cuvinte cheie: comunicare interculturală, decenterare, nationalist fervent, bariere comunicaționale, conflicte de identitate culturală.